CURRENT SITUATION OF SIGN LANGUAGE INTERPRETERS IN BANGKOK AND THE VICINITY

NUNGRUETHAI TORSUWAN

A THESIS SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT
OF THE REQUIREMENTS FOR
THE DEGREE OF MASTER OF ARTS
(REHABILITATION SERVICE
FOR PERSONS WITH DISABILITIES)
RATCHASUDA COLLEGE
MAHIDOL UNIVERSITY
2003

ISBN 974-04-3418-5
COPYRIGHT OF MAHIDOL UNIVERSITY

สภาพปัจจุบันของล่ามภาษามือ ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล (CURRENT SITUATION OF SIGN LANGUAGE INTERPRETERS IN BANGKOK AND THE VINICITY)

หนึ่งฤทัย ต่อสุวรรณ 4236187 RSRS/M

ศศ.ม. (งานบริการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ)

คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ : จิตประภา ศรีอ่อน, Ph.D., สุพิน นายอง, M.Ed., วิไล กุศลวิศิษฏ์กุล, วท.ม.

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงบรรยาย มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบันของหน่วยงานที่ให้บริการล่าม ล่ามภาษามือ และคนหูหนวกผู้มีความเกี่ยวข้องกับภาษามือ เฉพาะในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล เก็บข้อมูลระหว่างเดือนพฤษภาคม-สิงหาคม พ.ศ.2545

ผลการศึกษาพบว่า มีหน่วยงานที่ให้บริการล่ามภาษามือทั้งหมด 11 หน่วยงาน ส่วนใหญ่เป็นองค์กรที่เกี่ยวข้องกับคนหูหนวก (ร้อยละ 45.4) มีผู้ทำหน้าที่ล่ามภาษามือทั้งหมด 46 คน ส่วนใหญ่ เป็นครูผู้สอนในโรงเรียนสอนคนหูหนวก อัตราส่วนของล่ามต่อคนหูหนวกคือ 1 : 464.6 แหล่งเงินค่าจ้างที่จ่ายแก่ล่ามภาษามือ มาจากงบประมาณมากที่สุด

ผู้ทำหน้าที่ล่ามตอบแบบสอบถาม 43 คน เป็นหญิง 35 คน ชาย 8 คน อายุเฉลี่ย 36.7 ปี ประสบการณ์การทำหน้าที่ล่ามเฉลี่ย 9.9 ปี ชั่วโมงการทำหน้าที่ล่ามโดยเฉลี่ย 21.6 ชั่วโมง/สัปดาห์ หรือ 2.5 ชั่วโมง/ครั้ง ผู้ทำหน้าที่ล่ามมีปัญหาด้านความเครียดร้อยละ 62.8 ปัญหาสุขภาพร้อยละ 46.5 ปัญหาที่พบบ่อยที่สุดคือ อาการปวดไหล่ ปวดหลัง และปวดศีรษะ ผู้ทำหน้าที่ล่ามมีความพอใจและแน่ใจว่าจะทำหน้าที่นี้ต่อไป ร้อยละ48.8

กลุ่มตัวอย่างคนหูหนวก เป็นเพศชายมากกว่าเพศหญิง อายุเฉลี่ย 30 ปี เคยใช้บริการล่ามร้อยละ 76.7 โดยใช้บริการจากสมาคมคนหูหนวกแห่งประเทศไทยมากที่สุด (ร้อยละ 57.2) ร้อยละ40.6 ของกลุ่มคนหูหนวกที่เคยใช้บริการล่าม มีความเห็นว่าตนเองไม่มีปัญหาในการใช้บริการล่าม ร้อยละ 19.6 คิดว่าการที่ล่ามใช้ภาษามือไทยสลับกับท่าภาษามือตามภาษาไทย เป็นปัญหาของตนมากที่สุด จากการสัมภาษณ์พบว่า คนหูหนวกต้องการให้มีการจัดตั้งศูนย์กลางการบริการล่าม โดยกระจายทั่วทุกภูมิภาค มีล่ามและอักษรวิ่งใต้จอในทุกรายการโทรทัศน์ และในสถานที่สำคัญ

จากการศึกษาข้อเสนอแนะว่า ต้องเพิ่มการผลิตและการฝึกหัดล่าม เพื่อให้ล่ามมีคุณสมบัติที่ตรงกับความต้องการของคนหูหนวกมากที่สุด รวมทั้งการจัดตั้งศูนย์กลางการบริการล่ามทุกภูมิภาค

122 หน้า ISBN 974-04-3418-5

CURRENT SITUATION OF SIGN LANGUAGE INTERPRETERS IN BANGKOK AND THE VICINITY

NUNGRUETHAI TORSUWAN 4236187 RSRS/M

M.A. (REHABILITATION SERVICE FOR PERSONS WITH DISABILITIES)

THESIS ADVISORS : JITPRAPA SRI-ON, PH.D, SUPIN NAYONG, ME.D, WILAI KUSOLVISITKUL, M.SC.

ABSTRACT

The purposes of this descriptive thesis are to study the current situation of deaf people, sign language interpreters, and organizations providing the service of sign language interpreter. Data were collected from May-Auguest, 2002 in Bangkok and the vicinity

Results revealed that there are 11 organizations that provide sign language interpreters. Most of the organizations are concerned with the deaf (45.4%). There are 46 sign language interpreters. Most interpreters are teachers in schools for the deaf (55.8%). The ratio of interpreters is one interpreter: 464.6 deaf people. Most of the remuneration for the organizations comes out of the national budget.

There are 43 interpreters who answered the questionnaire, 35 of whom are female. The average age is 36.7 years old. The average experience as interpreter is 9.9 years. The average time of performing as interpreter is 21.6 hour/week and 2.5 hour/session. In their opinion, 62.8% have stress and 46.5% have health problems. Most health problems concern pain in the shoulder. 48.8% are satisfied and will continue to perform as interpreters in the future.

In the sample of deaf people, there are more males than females. The average age is 30 years old. 76.7% have used the interpreter service. The organization that they used most is the National Association the Deaf in Thailand (57.2%). In their opinion, 40.6% have no problem using interpreter services. 19.6% gave as their problem the difference between Thai sign language and signed Thai language. From in-depth interviews of the deaf people, it was found that what they say they need to have are a broader distribution throughout the region of interpreter service centers, an interpreter and subtitle for every TV program, and availability of interpreters in important places (e.g. in airports).

These findings suggest that we have to produce more interpreters and give them more training to enable them to interpret according to the client's requirements. Furthermore, we should establish interpreter service centers over broader regions.

KEY WORDS : SIGN LANGUAGE INTERPRETER / DEAF

122 P. ISBN 974-04-3418-5